

Wnoszący odwołanie podnosi w tym zakresie, że kwestia zastosowanej kwoty awansu dotyka samej istoty sporu. W związku z tym nie powinna ona być rozpatrywana w ramach badania dopuszczalności.

7. Zarzut siódmy: naruszenie zasady równego traktowania

Wnoszący odwołanie twierdzi wreszcie, że SSP błędnie i niezgodnie z utrwalonym orzecznictwem zastosował zasadę równego traktowania, ponieważ nie stwierdził, że zasada ta byłaby naruszona w sytuacji, gdyby instytucje przekroczyły granice swego uznania i podjęły działania, z arbitralnymi rozróżnieniami, które są sprzeczne z przepisami regulaminu pracowniczego Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2015 r. – HTTS/Rada

(Sprawa T-692/15)

(2016/C 059/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Schlingmann i M. Bever)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej odszkodowania w wysokości 2 516 221,50 EUR na rzecz skarżącej w związku ze szkodami materialnymi i niematerialnymi powstałymi poprzez umieszczenie skarżącej w wykazie osób, podmiotów i organów w załączniku V do rozporządzenia (WE) nr 423/2007 i załączniku VIII do rozporządzenia (UE) nr 961/2010;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej odsetek za zwłokę zgodnie ze stopą procentową stosowaną przez Europejski Bank Centralny do podstawowych operacji refinansujących, zwiększoną o dwa punkty procentowe od dnia 17 października 2015 r. do pełnej zapłaty powyższej kwoty;
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w szczególności nakładów skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w ramach którego kwestionuje naruszenie przez Radę – która bezprawnie umieściła ją w wykazie osób, podmiotów i organów, którym zamrożono wszystkie należące do nich środki finansowe i zasoby gospodarcze – przepisów prawa służących ochronie indywidualnych interesów, które nie udzielają zakresu swobodnego uznania.

U skarżącej powstała materialna i niematerialna szkoda, będąca bezpośrednim skutkiem restrykcyjnych środków nałożonych bezprawnie przez Radę.

Odwołanie wniesione w dniu 2 grudnia 2015 r. przez Juhe Tapia Silvana od wyroku wydanego w dniu 22 września 2015 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-83/14, Silvan/Komisja

(Sprawa T-698/15 P)

(2016/C 059/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Juha Tapio Silvan (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- orzeczenie, że
 - wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 22 września 2015 r. w sprawie F-83/14, (Tapio Silvan/Komisja), zostaje uchylony;
- w drodze nowego rozstrzygnięcia
 - orzeczenie, że
 - stwierdza się nieważność decyzji o nieawansowaniu skarżącego;
 - Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania w obu instancjach;

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczalności podniesionych zarzutów i przedstawionych dowodów, który dzieli się na dwie części:
 - Część pierwszą dotyczącą naruszenia przepisów postępowania i naruszenia prawa przez Sąd do spraw Służby Publicznej (SSP) w odniesieniu do uznania niedopuszczalności zarzutu dotyczącego braku porównania osiągnięć przez organ powołujący;
 - Część drugą dotyczącą naruszenia prawa przez SSP w odniesieniu do braku oceny przedstawionych przez wnoszącego odwołanie dowodów wykazujących brak porównania osiągnięć przez organ powołujący na wszystkich etapach postępowania w sprawie awansu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 45 i braku porównania osiągnięć, który dzieli się na dwie części:
 - Część pierwszą dotyczącą, po pierwsze, naruszenia prawa przez SSP w ramach analizy przedstawionych dokumentów i przeinaczenia dowodów przedstawionych przez strony, braku skutecznej kontroli sądowej oraz braku uzasadnienia, a po drugie, błędu w ocenie, braku uzasadnienia, braku skutecznej kontroli sądowej oraz przeinaczenia dowodów;
 - Część drugą dotyczącą, po pierwsze, naruszenia prawa w ramach oceny zarzutów sformułowanych przez wnoszącego odwołanie w zakresie, w jakim SSP uznał, że wnoszący odwołanie nie podniósł zarzutu niezgodności z prawem przyjętych przez Komisję Europejską w dniu 14 listopada 2011 r. ogólnych przepisów wykonawczych C (2011) 8190 do art. 45 regulaminu pracowniczego w odniesieniu do tego, że żadne porównanie nie jest przewidziane na etapie wspólnego komitetu ds. awansów, a po drugie, błędu w ocenie i przeinaczenia przedstawionych dowodów.
3. Zarzut trzeci dotyczący błędu w ocenie w ramach analizy osiągnięć, który dzieli się na dwie części:
 - Część pierwszą dotyczącą naruszenia prawa przez SSP w odniesieniu do oceny ciężaru dowodu;
 - Część drugą dotyczącą błędu w ocenie i przeinaczenia przedstawionych dowodów.